

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως, λαμβανομένου υπόψη επίσης του κατά το βελγικό δίκαιο χαρακτηρισμού των επίμαχων άρθρων 18, 20 και 21 του wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst ως διατάξεων αναγκαστικού δικαίου υπό την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, της Συμβάσεως της Ρώμης ⁽¹⁾, τα άρθρα 3 και 7, παράγραφος 2, της Συμβάσεως της Ρώμης πρέπει, είτε αυτοτελώς είτε σε συνδυασμό με την οδηγία 86/653/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαίων των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους, να ερμηνευθούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιτρέπουν την επί της συμβάσεως εφαρμογή των διατάξεων αναγκαστικού δικαίου της χώρας του δικάζοντος δικαστή που παρέχουν ευρύτερη προστασία από την ελάχιστη προστασία που επιβάλλεται από την οδηγία 86/653/ΕΟΚ, ακόμη και όταν προκύπτει ότι το εφαρμοστέο επί της συμβάσεως δίκαιο είναι το δίκαιο άλλου κράτους μέλους της ΕΕ, που και σε αυτό έχει μεταφερθεί η ελάχιστη προστασία που παρέχεται από την προαναφερθείσα οδηγία 86/653/ΕΟΚ;

⁽¹⁾ Σύμβαση σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές εννοχές (ΕΕ 1998, C 27, σ. 34).

⁽²⁾ ΕΕ L 382, σ. 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (πρώην Cour d'arbitrage) (Βέλγιο) στις 26 Απριλίου 2012 — I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA) κατά Région wallonne

(Υπόθεση C-195/12)

(2012/C 200/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle (πρώην Cour d'arbitrage)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)

Καθής: Région wallonne

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 7 της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για την προώθηση της συμπαραγωγής ενέργειας βάσει της ζήτησης για χρήσιμη θερμότητα στην εσωτερική αγορά ενέργειας και για την τροποποίηση της οδηγίας 92/42/ΕΟΚ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με τα άρθρα 2 και 4 της οδηγίας 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ⁽²⁾, και με το άρθρο 22 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ ⁽³⁾, να ερμηνευθεί, υπό το πρίσμα της γενικής αρχής της ισότητας, του άρθρου 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως διάταξη η οποία:

α) εφαρμόζεται αποκλειστικώς στις μονάδες συμπαραγωγής υψηλής αποδόσεως, κατά την έννοια του παραρτήματος III της οδηγίας;

β) i) επιβάλλει ή ii) επιτρέπει ή iii) απαγορεύει την εφαρμογή μέτρου στηρίξεως, όπως το προβλεπόμενο από το άρθρο 38, παράγραφος 3, της κανονιστικής αποφάσεως της Περιφέρειας Βαλλονίας της 12ης Απριλίου 2001, περί οργανώσεως της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας της περιφέρειας, στο σύνολο των μονάδων συμπαραγωγής που αξιοποιούν κατά το πλείστον βιομάζα και οι οποίες πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζει το εν λόγω άρθρο, πλην των μονάδων συμπαραγωγής που αξιοποιούν κατά το πλείστον ξύλο ή κατάλοιπα ξύλου;

2) Διαφοροποιείται η απάντηση στην περίπτωση κατά την οποία η μονάδα συμπαραγωγής χρησιμοποιεί μόνο ξύλο ή, αντιθέτως, μόνο κατάλοιπα ξύλου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 52, σ. 50.

⁽²⁾ ΕΕ L 283, σ. 33.

⁽³⁾ ΕΕ L 140, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 3 Μαΐου 2012 — Walter Endress κατά Allianz Lebensversicherungs AG

(Υπόθεση C-209/12)

(2012/C 200/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και ανααιρεσίων: Walter Endress

Εναγομένη και ανααιρεσίβλητη: Allianz Lebensversicherungs AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο της δεύτερης οδηγίας 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990 ⁽¹⁾ για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (δεύτερη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής), λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ της 10ης Νοεμβρίου 1992 ⁽²⁾ για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής), την έννοια ότι είναι αντίθετο προς μια ρύθμιση —όπως αυτή του άρθρου 5α, παράγραφος 2, τέταρτο εδάφιο, του Nersicherungsvertragsgesetz (νόμου για τις ασφαλιστικές συμβάσεις, NNG), όπως τροποποιήθηκε με τον Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (τρίτο

νόμο για την εφαρμογή των οδηγιών ασφαλιστικού δικαίου του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων) της 21ης Ιουλίου 1994 [τρίτο εκτελεστικό νόμο/ΕΟΚ για τον ΝΑG (νόμο περί εποπτείας επί των ασφαλιστικών επιχειρήσεων)]— σύμφωνα με την οποία το δικαίωμα υπαναχωρήσεως ή εναντιώσεως αποσβέννυται το αργότερο ένα έτος μετά την καταβολή του πρώτου ασφαλιστρού, ακόμη και αν ο ασφαλιζόμενος δεν έχει ενημερωθεί για το δικαίωμα υπαναχωρήσεως ή εναντιώσεως;

(¹) Οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (ΕΕ L 330, σ. 50).

(²) Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 1992 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Μαΐου 2012 ο Abdulbasit Abdulrahim κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 28 Φεβρουαρίου 2012 Abdulbasit Abdulrahim κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην υπόθεση T-127/09

(Υπόθεση C-239/12 P)

(2012/C 200/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Abdulbasit Abdulrahim (εκπρόσωποι: H.A.S. Miller, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την από 28 Φεβρουαρίου 2012 διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου,
- να διαπιστώσει ότι η προσφυγή ακυρώσεως δεν κατέστη άνευ αντικειμένου,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής δίκης και στα έξοδα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων σχετικά με την κατάθεση παρατηρήσεων που διέταξε το Δικαστήριο.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσείων βασίζει την αίτηση αναίρεσής του στους ακόλουθους δύο λόγους αναίρεσης:

- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον παρέλειψε:
  - να ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, και/ή,
  - να καλέσει τον ανααιρεσείοντα να καταθέσει παρατηρήσεις όσον αφορά το ζήτημα αν η προσφυγή ακυρώσεως είχε καταστεί άνευ αντικειμένου και/ή,
  - να διεξαγάγει προφορική διαδικασία όσον αφορά το ζήτημα αν η προσφυγή ακυρώσεως είχε καταστεί άνευ αντικειμένου.
- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στον βαθμό που έκρινε ότι ο ανααιρεσείων δεν μπορούσε να αντλήσει από την προσφυγή ακυρώσεως όφελος.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-245/12)

(2012/C 200/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch, B. Simon και K. Herrmann)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (στο εξής: οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (¹) και, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να επιβάλει στη Δημοκρατία της Πολωνίας, δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, χρηματική ποινή ύψους 93 492 ευρώ ημερησίως, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση, λόγω μη τηρήσεως της υποχρεώσεώς της να κοινοποιήσει τα μέτρα μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2008/56/ΕΚ·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 15 Ιουλίου 2010.

(¹) ΕΕ L 164, σ. 19